

Soud první stolice zamítl návrh na určení nájemného, rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Dovolací rekurs do tohoto usnesení rekursní soud odmítl jako nepřipustný.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

Důvody:

Předpis § 24 zákona o ochraně nájemníků (dřívějšího i nynějšího) vylučuje další opravný prostředek do rozhodnutí soudu druhé stolice ve věcech určení nájemného podle §§ 21 a 22 téhož zákona. Zákon nerozlišuje, jakého obsahu jest rozhodnutí soudu druhé stolice, zda návrhu vyhovuje, či návrh zamítá, či jej pro nějaký formální nedostatek odmítá. Účelem tohoto předpisu — právě tak jako předpisu § 4 (5) zák. o ochr. náj. — bylo obmezit počet stolic na dvě, jakoby další opravné stolice nebylo, takže řízení končí u rekursního soudu, ať rozhodl jakkoliv. Není tedy správným názor stěžovatelův, že § 24 zák. o ochr. náj. má na mysli jen rozhodnutí ve věci a že proti zamítacímu (správně odmítacímu) usnesení rekursního soudu jest další stížnost přípustna podle § 16 nesp. říz. i tehdy, bylo-li odmítací usnesení prvního soudu ve druhé stolici potvrzeno. Ostatně se stěžovatel k svému uspokojení upozorňuje na rozhodnutí čís. 7026 sb. n. s. Dodati sluší, že nejde o dovolací rekurs, nýbrž o rekurs proti usnesení rekursního soudu, jenž odmítl dovolací rekurs stěžovatelův pro nepřipustnost. Tento rekurs, který směřuje proti odepření předložení spisů nejvyššímu soudu, jest sice přípustný, ale — jak bylo vyloženo — není oprávněný.

Čís. 8263.

Rozdíl mezi exekucí podle exekučního řádu a podle předpisů o nesporném řízení.

Je-li dovolací rekurs proti povolení exekuce nepřipustným, nelze nejvyššímu soudu ani zkoumat, zda exekuce byla správně povolena podle exekučního řádu či zda měla být povolena podle předpisů nesporného řízení.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1928, R I 610/28.)

Soud první stolice povolil manželskému otci výkon nároku, by mu byla vydána nezletilá dcera. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Dovolací rekurs matky do usnesení rekursního soudu soud první stolice odmítl, rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Zda dovolací rekurs Antonie B-ové jest přípustný, závisí jedině na tom, zda výkon nároku Josefa B-a, by mu nezletilá dcera byla matkou vydána, byl povolen podle § 19 nesp. říz., či podle předpisů exekučního řádu. Rozdíl mezi exekucí podle exekučního řádu a exekucí podle předpisů nesporného řízení jest ten, že, nehledíc k tomu, že v řízení nesporném lze výkon naříditi podle § 19 první odstavec nesp. říz. též z moci úřadu, při exekuci podle exekučního řádu soud, u něhož věc byla zahájena v první stolici (§ 4 čís. 3 ex. ř.) nebo soud exekuční (§ 4 poslední odstavec ex. ř.), povoluje exekuční prostředky podle exekučního řádu přípustné a exekuční soud je vykonává, kdežto při exekuci podle předpisů nesporného řízení povoluje a vykonává donucovací prostředky, uvedené v § 19 odstavec první a druhý nesp. říz., které uzná za vhodné, vždy soud, který vydal opatření, jež má býti vykonáno. V souzeném případě byla, jak z usnesení jest zřejmo, k vykonání nároku Josefa B-a okresním soudem povolena exekuce podle exekučního řádu. Toto usnesení bylo rekursním soudem potvrzeno, takže soud první stolice dovolací rekurs právem podle § 78 ex. ř. a §§ 528 a 523 c. ř. s. zamítl (správně odmítl) jako nepřípustný. Je-li dovolací rekurs proti povolení exekuce nepřípustný, nelze nejvyššímu soudu ani zkoumati, zda exekuce byla správně povolena podle exekučního řádu, či zda měla býti povolena podle předpisů nesporného řízení.

Čís. 8264.

Ztráta způsobilosti k výdělku po smíru o výživném odůvodňuje nárok manželky na zvýšení výživného, byl-li smír ujednán se zřetelem na poměry v době smíru.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1928, R I 628/28.)

Při dobrovolném rozvodu manželství od stolu a lože v roce 1923 zavázal se manžel platiti manželce výživné měsíčních 350 Kč. Žalobu, již se domáhala manželka na manželě placení zvýšeného výživného měsíčních 600 Kč, ježto se stala k výdělku nezpůsobilou, kdežto majetkové poměry manželovy se zlepšily, procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, dále o žalobě jednal.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

V rozhodnutí sb. n. s. čís. 5484, jehož se stěžovatel dovolává, se sice praví, že žalobkyně, která se domáhá zvýšení výživného, protože je pro churavost neschopna výdělku, nemůže tuto okolnost uplatňovati,